

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Poláchem v právní věci žalobce: **Z. L.**, nar., bytem, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2016, č.j. 650 501 1997/47091-VD, ve věci odnětí invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2016, č.j. 650 501 1997/47091-VD **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobce brojil svou žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 8. 2016, č.j. 650 501 1997/47091-VD (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly zamítnuty námitky proti prvostupňovému rozhodnutí žalované ze dne 30.5.2016, č.j. 650 501 1997 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

Prvostupňovým rozhodnutím byl podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) ve spojení s ustanovením § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) odňat žalobci invalidní důchod.

I. Žaloba

Žalobce především namítal, že prvostupňovým rozhodnutím byl žalobci odňat invalidní důchod, neboť podle posudku o invaliditě OSSZ Hodonín ze dne 18.5.2016 není invalidním. Pokles jeho pracovní schopnosti způsobený trvajícím dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem byl totiž nově stanoven jen ve výši 10%. Z potvrzení prim. MUDr. P. K., lékaře plicní ambulance nemocnice Kyjov přitom plyne, že se žalobcův zdravotní stav nezlepšil a jeho zdravotní potíže přetrvávají. I nadále je u něj stanovena diagnóza D86.0 Sarkoidóza plic, s poruchou difúzní plicní kapacity středně těžkou, CHOPN IV. těžká kombinovaná ventil. porucha. Od doby, kdy bylo shledáno, že je invalidní, ke zlepšení jeho zdravotního stavu nedošlo a léčení stále trvá. S ohledem na zdravotní poškození žalobce a souběh více zdravotních problémů pak ani nelze předpokládat zlepšení jeho zdravotního stavu. Z těchto důvodů je shora uvedený posudek nesprávný. K důkazu žalobce navrhl provedení důkazu lékařskou zprávou ze dne 17.10.2016.

II. Vyjádření žalované

Žalovaná ve svém vyjádření zejména uvedla, že v posuzované věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a tudíž je rozhodnutí žalované závislé především na odborném lékařském posouzení. Žalovaná navrhla provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu úst. § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb. povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

III. Jednání před soudem

Krajský soud nařídil ve věci **jednání**, které se uskutečnilo za účasti zástupkyně žalované. Žalobce se z nařízeného jednání řádně omluvil. Soud po přednesení vyjádření žalované konstatoval obsah soudního a správního spisu vedených v těchto věcech. Dále provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 27. 4. 2017 a vyzval žalovanou k vyjádření k tomuto posudku. Zástupkyně žalované navrhla, aby bylo rozhodnuto v souladu s předloženým posudkem PK MPSV s tím, že žádné další návrhy na doplnění dokazování nevznesla. Krajský soud ukončil dokazování a po slyšení závěrečného návrhu přikročil k rozhodnutí ve věci samé.

V. Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Žaloba je důvodná.

Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o

invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován.

Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí v dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, čj. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz).

Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35%, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srv. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, čj. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

Krajský soud doplnil dokazování posudkem PK MPSV ze dne 27. 4. 2017. Krajský soud především shledal, že předmětný posudek má všechny formální náležitosti ve smyslu ustanovení § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž PK MPSV zasedala v řádném složení a jejím členem byla lékařka z oboru interní lékařství. Obsahově krajský soud shledal, že předmětný posudek vycházel z úplné zdravotnické dokumentace, žalobce byl jednání přítomen. Krajský soud považuje tento posudek za úplný a přesvědčivý ve smyslu ustálené

judikatury. PK MPSV srozumitelně a přesvědčivě zdůvodnila, proč považuje rozhodující zdravotní postižení žalobce za kvalifikovatelné pod jinou položku přílohy k vyhl. o posuzování invalidity než lékař žalované v námitkovém řízení a posudek OSSZ v Hodoníně.

V posudku PK MPSV je mj. uvedeno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u žalobce o onemocnění sarkoidózou ve st. II, nešlo o postižení ve st. III. Žalobce trpěl zvýšenou hladinou kyseliny močové, kdy stav vyžaduje užívání medikace, ale nesnižuje pracovní schopnost. Laboratorní změny hodnot tukového souboru neměly dopad na pracovní schopnost. Jaterní postižení a zažívací potíže nezpůsobovaly poruchu funkce, která by snižovala výkonnost organismu. Onemocnění prostaty nesnižovalo pracovní schopnost. Zlomenina pravého lat. kotníku v 1/15 byla zhojena bez následků, které by měly dopad na pracovní schopnost.

Dle posudkového závěru šlo u žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo onemocnění plic sarkoidózou. Pokles pracovní schopnosti je hodnocen dle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. S ohledem na celkový dosavadní průběh, ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti je zařazen v kapitole X oddíl B, položka 7 písmeno c) a pokles pracovní schopnosti činí 35 %. Pokles pracovní schopnosti pak není hodnocen dle písmena d), neboť klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod tímto písmenem uvedenou. Se zjištěným zdravotním stavem žalobce nebyl schopen vykonávat práci v klimaticky nepříznivých podmínkách. Byl schopen vykonávat práci lehčího charakteru s využitím dosažené kvalifikace a získané praxe, byl schopen rekvalifikace na vhodnou práci. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí je tedy stanoven celkem ve výši 35%.

Krajský soud považuje posudkové hodnocení PK MPSV v Brně za úplné a přesvědčivé, neboť komplexně zhodnotilo zdravotní postižení žalobce a jeho možnost vykonávat práce lehčího charakteru. V této souvislosti byla zhodnocena i skutečnost, že práce lehčího charakteru byl schopen vykonávat s využitím dosažené kvalifikace a získané praxe. Krajský soud tak považuje skutkový stav doplněný předmětným posudkem PK MPSV za řádně zjištěný a úplný.

Vzhledem k tomu pak bylo třeba dát žalobci za pravdu v jeho žalobních námitkách, neboť provedeným dokazováním se zjistilo, že žalobce skutečně k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo třeba považovat za invalidního v prvním stupni, neboť jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 35 %, přičemž však nedosahovala více, než 49%. Krajský soud shledal, že napadené rozhodnutí, jímž bylo potvrzeno odnětí invalidního důchodu, bylo vydáno na základě nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, a zrušil ho tak výrokem I. tohoto rozsudku ve smyslu ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

V tomto řízení je žalovaná povinna vydat ve věci přiznání invalidního důchodu žalobce nové rozhodnutí o námitkách žalobce ve smyslu § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalovaná bude v dalším řízení o invalidním důchodu vázána skutkovým stavem zjištěným na základě provedeného dokazování v tomto soudním řízení (§ 78 odst. 6 s.ř.s.) a bude z něho vycházet při novém posouzení žádosti o přiznání invalidního důchodu žalobce.

O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaná nebyla ve věci úspěšná, a tudíž právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce měl sice ve věci úspěch, ale z obsahu správního spisu soud nezjistil, že by žalobce svůj nárok doložil, a tudíž mu právo na náhradu nákladů řízení ani nepřiznal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. ledna 2018

JUDr. Petr Polách, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
K. M.